

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26079

гр. София, 31.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
закрито заседание на 31.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **11367** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс, вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по искане с вх. №17271/08.07.2025г. от „Грийн –Тийм-Енерджи“ ЕООД, чрез адв.Й., за изменение в частта на разноските на Решение №20834/17.06.2025г. постановено по адм.д. 11367/23г. на АССГ.

В искането се посочва, че с решението в полза на Национална агенция за приходите са присъдени разноски в размер на 15060,80 лв. за юрисконсултско възнаграждение, без такива да са поискани. Тъй като разноски не се присъждат служебно, моли решението да бъде изменено в частта на разноските, като разноски в посочения размер не бъдат присъждани.Алтернативно се иска намаляването им, като в тази връзка се излагат доводи, че неправилно Съдът е изчислил материалния интерес по делото, тъй като според молителя, материалният интерес по данъчното дело включва само главницата, но не и лихвите.

Ответникът Директора на Дирекция “Обжалване и данъчно - осигурителна практика” при ЦУ на НАП, [населено място], не изразява становище по искането.

Съдът, след като разгледа твърденията в искането го намира за допустимо като подадено от страна в основното производство и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Разгледано по същество, искането е основателно, макар и да не се споделят част от съображенията по същото.

Като е отчел материалния интерес/ главница и лихви / по данъчното дело, с решението Съдът на осн. чл. 161 от ДОПК е присъдил разноски на ответника съобразно отхвърлената част от жалбата, като е възложил в тежест на „Грийн –Тийм-Енерджи“ ЕООД разноски в размер на 15060,80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Видно от протокола от открито съдебно заседание от дата 17.04.2025г. ответникът е представляван от юрисконсулт и няма направено изрично искане до приключване на устните състезания по делото за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При преглед на материалите по делото се констатира, че от ответника, чрез процесуалния му представител е

заявено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение едва с писмените бележки изпратени на 30.04.2025г. в срока по чл.149 ал.3 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима субсидиарно и в административния процес на основание чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. По аргумент от нормата на ал. 3, произнасянето следва процесуалния ред за защита срещу самия съдебен акт. Производството по чл. 248 ГПК е продължение на делото и има за предмет дължимостта и размера на направените от страните разноски. То е способ за защита срещу неправилно произнасяне по този въпрос чрез допълването на съдебния акт, когато той не съдържа диспозитив в тази насока или чрез неговото изменение, когато разноските са неправилно определени. Следва да бъде посочено, че крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80 от ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Именно защото отношението е облигационно, по искането за разноски съдът не се произнася служебно, а само по искане на заинтересованата страна. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. В случая, съгласно протокола от съдебното заседание от дата 17.04.2025г. , процесуалният представител на ответника не е заявил претенция за юрисконсултско възнаграждение. Във връзка с този пропуск с писмените бележки по чл.149 ал.3 от ГПК на ответника, чрез процесуалния му представител, тепърва се заявява искане за разноски.Тук следва да се отбележи, че с ГПК се урежда възможност за представяне на писмена защита при определени условия – при фактическа и правна сложност на делото. Чл. 149,ал. 3 ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК,възлага извършването на тази преценка на съда, който в случая е дал 10- дневен срок за подробно писмено излагане на доводите и аргументите в подкрепа на становището на страните по съществото на спора. Самата писмена защита е неправилно да се квалифицира като продължение на устните състезания, тъй като тя само обективира това, което страната е изложила устно пред съда. Даването на възможност за по-точно и подробно обосноваване на разбирането ѝ по приложението на закона, не променя характера на съдебните прения, нито ги прави писмени.С писмената защита не могат да бъдат предявени процесуално валидно искания за присъждане на разноски, съответно за техния размер, като в този смисъл е изрично Тълкувателно Решение 6 от 6 ноември 2013 г. по тълкувателно дело № 6 по описа за 2012 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегия, на Върховния касационен съд. След като в случая не е предявено своевременно искане за разноски за юрисконсултско възнаграждение, такива не се следват на ответника. Ето защо формираният извод за дължимост на съдебни разноски в полза на ответника за

юрисконсултско възнаграждение в случая действително е неправилен, което налага изменението на решението на съда в частта му за разноските.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс, вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс, АССГ

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение №20834/17.06.2025г. постановено по адм.д. 11367/23г. по описа на АССГ в частта за разноските, като го отменя в частта с която "ГРИЙН - ТИЙМ - ЕНЕРДЖИ" ЕООД с ЕИК[ЕИК], [населено място] е осъдено да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 15060,80 лв. за разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: